

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/120/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217446
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217446.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde žaloby, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdному exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 11C/120/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 11C/120/2012, 11C/125/2012, 11C/129/2012, 11C/136/2012, 11C/174/2012, 11C/186/2012, 11C/212/2012, 11C/214/2012, 11C/233/2012, 11C/256/2012, 11C/259/2012, 11C/267/2012, 11C/277/2012, 11C/297/2012, 11C/319/2012 a 11C/330/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 11C/120/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej, postavil sa do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak zásadu legality. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil spravidla vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V tomto prípade išlo o žaloby 11C/120/2012, 11C/125/2012, 11C/186/2012, 11C/233/2012 a 11C/259/2012.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Išlo o žaloby 11C/256/2012, 11C/297/2012 a 11C/330/2012.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie

exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalobami označenými žalobcom ako NP boli 11C/129/2012, 11C/212/2012, 11C/214/2012, 11C/267/2012, 11C/277/2012 a 11C/319/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. Jednalo sa o žaloby 11C/136/2012 a 11C/174/2012. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 Eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. Uviedol síce časť dôkazov, najmä však poukazuje na exekučný spis a teda v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov

v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu "žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v

konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Súd vo veci vytýčil pojednávanie na termín 15.5.2013, 27.6.2013, 24.9.2013 a následne na termín 22.1.2014. Účastníci konania sa na ani na jedno z nariadených pojednávaní nedostavili, žalobca žiadal o odročenie pojednávania určeného na deň 15.5.2013 z dôvodu totožného ako na u pojednávania určeného na deň 22.1.2014, termínu pojednávania určeného na deň 27.6.2013 sa nezúčastnil bez ospravedlnenia a pojednávanie vytýčené na deň 24.9.2013 žiadal odročiť pre kolíziu pojednávania s pojednávaniami na Okresnom súde Nitra, o čom však napriek výzve súdu nepredložil žiadny relevantný dôkaz. Na pojednávaní dňa 22.1.2014 mal súd u oboch účastníkov doručenie predvolania riadne preukázané, lehotá na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Konštatoval, že do termínu pojednávania mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení resp. nevylúčení sudcov tunajšieho súdu z pojednávania veci a ak by bolo rozhodnuté, že sudcovia Okresného súdu Spišská Nová Ves z pojednávania veci vylúčení nie sú, má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu zákonnými prostriedkami brániť. Z obsahu spisu je však zrejmé, že vo veci žalobcom v žalobe vznesenej námietky zaujatosti tunajšieho súdu bolo riadne rozhodnuté uznesením Krajského súdu 2NcC/52/2012-14 zo dňa 22.10.2012 a toto rozhodnutie bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalobcu, o čom svedčí doručka zo dňa 17.1.2013. Keďže nedoručenie rozhodnutia žalobca namietal i vo svojom podaní zo dňa 10.5.2013 - návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania vytýčeného na 15.5.2013, súd mu túto skutočnosť písomne oznámil, a zároveň mu opätovne predmetné uznesenie Krajského súdu doručil, o čom svedčí doručka zo dňa 2.7.2013. Zároveň predložil návrh na doplnenie dokazovania s tým, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie vzniknutej škody v dôsledku v žalobách opísaných skutočností a to znalcom v odbore 330000 - právne vzťahy k cudzine, odvetvie 330300- Európske právo, ktorý by mal zodpovedať otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ.

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v jednom prípade exekučným titulom bola notárska zápisnica. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadrením žalovanej a s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/68/2010-9 (pripojeného k sp. zn. 11C/120/2012) zo dňa 21.7.2010, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 2.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti

povinnému Y. Š.O. pre vymoženie 509,83 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18626/09 zo dňa 24.11.2009. Uznesením zo dňa 29.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z registra tunajšieho súdu bolo zistené, že pred zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol právny zástupca oprávneného dňa 11.2.2010 vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere a následne bolo predloženie predmetnej listiny zo strany práv. zástupcu oprávneného urgované.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 7Er/161/11 (pripojeného k sp. zn. 11C/125/2012) súd zistil, že dňa 1.3.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. R. pre vymoženie 130,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12551/10 zo dňa 22.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 25.3.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 1.4.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 13.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2011.

Z registra tunajšieho súdu bolo zistené že dňa 24.7.2009 bola na tunajší súd podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého ďalej vedená ako spis tunajšieho súdu sp. zn. č. 7Er/421/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/129/2012). Predmetom bol výkon exekúcie oprávneného voči povinnému N. R. pre vymoženie 393,70 Eur s prísl. a to na podklade exekučného titulu- rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14031/08 zo dňa 13.5.2009. Následne bol oprávnený opakovane vyzývaný a urgovaný dňa 12.8.2009, 15.10.2009 a 2.12.2009 na špecifikáciu vymáhanej sumy a na predloženie Zmluvy o úvere č. 7430922 zo dňa 16.12.2010 avšak bezvýsledne. Uznesením 7Er/421/2009-14 zo dňa 7.5.2010 tak tunajší súd exekučné konanie zastavil. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie oprávnený a na základe toho bolo Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.7.2010 predmetné uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, potom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po opakovaných výzvach súdu oprávnený doložil požadovanú zmluvu o úvere a po jej preštudovaní uznesením zo dňa 19.11.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo oprávneným podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.1.2011 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým že konštatoval že súd postupoval správne ak pristúpil k preskúmvaniu exekučného titulu, avšak jeho úlohou bude vypořadať sa s otázkou v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Následne bolo dňa 11.3.2011 vydané poverenie na výkon exekúcie a zároveň bola uznesením tunajšieho súdu 7Er/421/2009-68 z toho istého dňa čiastočne nad sumu 92,94 Eur a úrok z omeškania na 8,50 % ročne od 29.9.2008 do zaplatenia žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesením zo dňa 8.6.2011 bolo exekučné konanie v rozsahu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/148/2003 (pripojeného k sp. zn. 11C/136/2012) bolo zistené, že dňa 12.11.2003 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora, Ing. Bc. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice 2, na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. R. pre vymoženie 9240,- Sk (306,71Eur) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice N 959/2003, NZ 48447/2003 zo dňa 16.6.2003. Listom zo dňa 18.11.2010 doručeného tunajšiemu súdu dňa 22.11.2010 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 1.12.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Súdnym exekútor - pôvodný svoje vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie predložil súdu 16.12.2010. Nepredložil však exekučný spis a preto bol dňa 30.12.2010 tunajším súdom urgovaný. Tento bol následne predložený dňa 12.1.2011. Uznesením zo dňa 20.1.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením 7Er/148/2003 - 35, zo dňa 21.2.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/86/2011-46 zo dňa 7.10.2011 potvrdil rozhodnutie súdu 1. stupňa a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14Er/344/2006 (pripojeného k sp. zn. 11C/174/2012) bolo zistené, že dňa 15.3.2007 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora JUDr.

Renátu Ďurkovskú, Exekútorový úrad Košice na vykonanie exekúcie proti povinnému N. H. 39000,- Sk (1294,56 Eur) a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 3660/06 zo dňa 30.8.2006. Uznesením 14Er/344/06-8 zo dňa 15.3.2007 žiadosť o udelenie poverenia v časti trov práv. zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 1225,- Sk zamietol. Listom zo dňa 8.10.2009 doručeného tunajšiemu súdu dňa 15.10.2009 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 25.11.2009 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Súdny exekútor - pôvodný svoje vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a exekučný spis predložil súdu 11.1.2010. Uznesením zo dňa 29.1.2010 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/823/2010-12 (pripojeného k sp. zn. 11C/186/2012) zo dňa 25.2.2011, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 9.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. T. pre vymoženie 450,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06402/10 zo dňa 28.7.2010. Uznesením zo dňa 11.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/7/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/212/2012) bolo zistené, že dňa 6.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. I. pre vymoženie 346,54 Eur (10440,- Sk) s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07727/08 zo dňa 25.8.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009, pričom poverenie bolo tunajším súdom vydané dňa 19.1.2009.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/458/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/214/2012) bolo zistené, že dňa 3.7.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. C. pre vymoženie 1176,52 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02304/09 zo dňa 26.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.8.2009. Následne bol oprávnený opakovane výzvou zo dňa 21.8.2009, 2.12.2009 a 3.2.2010 vyzývaný na predloženie úverovej zmluvy, avšak bezvýsledne. Uznesením 7Er/458/2009-15 zo dňa 11.5.2010 tunajší súd exekučné konanie zastavil. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.7.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, potom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po predložení Zmluvy o úvere č. 7053769 zo dňa 29.2.2008 tunajší súd uznesením zo dňa 22.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo oprávneným podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.3.2011 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým že konštatoval že súd postupoval správne ak pristúpil k preskúmvaniu exekučného titulu, avšak jeho úlohou bude vyporiadať sa s otázkou v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Uznesením 7Er/458/2009-62 zo dňa 3.6.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti sumy 1176,52 Eur a v časti úrokov z omeškania nad výšku 10 % ročne z jednotlivých súm zamietol a v zvyšnej časti bolo dňa 3.6.2011 vydané poverenie. Uznesením 7Er/458/2009-69 zo dňa 28.9.2011 súd exekučné konanie v časti v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá zastavil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/759/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/233/2012) súd zistil, že dňa 27.9.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. Y. pre vymoženie 246,24 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11939/09 zo dňa 22.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.10.2010. Výzvou zo dňa 11.12.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluve o úvere č. 7450682 a všeob. podmienky poskytnutia úveru. Dňa 3.2.2010 bola uvedená žiadosť zo strany súdu urgovaná. Uznesením 7Er/759/2009-13 zo dňa

10.5.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.6.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia, resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, po tom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po predložení Zmluvy o úvere č. 7450682, zo dňa 19.11.2007 tunajší súd uznesením zo dňa 19.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo oprávneným podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.2.2011 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým že konštatoval že súd postupoval správne ak pristúpil k preskúmvaniu exekučného titulu, avšak jeho úlohou bude vyporiadať sa s otázkou v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Uznesením 7Er/759/2009-55, zo dňa 25.5.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením 7Er/759/2009-60, zo dňa 21.6.2011 súd exekučné konanie zastavil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/927/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/256/2012) súd zistil, že dňa 7.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, R. Y., pre vymoženie 123,46 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12826/09 zo dňa 26.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.12.2009. Výzvou zo dňa 22.1.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluve o úvere č. 7281328. Dňa 6.4.2010 bola uvedená žiadosť zo strany súdu urgovaná. Uznesením 7Er/927/2009-9 zo dňa 29.6.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27.8.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, potom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po predložení Zmluvy o úvere č. 7281328 zo dňa 3.9.2008 tunajší súd uznesením zo dňa 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol v časti úrokov z omeškania nad výšku 9,5 % ročne od 25.3.2009 zo sumy 111,52 Eur a vo zvyšnej časti bolo dňa 12.11.2010 vydané poverenie. Uznesením 7Er/927/2009-37 zo dňa 4.1.2011 súd exekučné konanie v časti v ktorej bola žiadosť exekútora zamietnutá zastavil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/132/11 (pripojeného k sp. zn. 11C/259/2012) súd zistil, že dňa 23.2.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. G. pre vymoženie 1142,55 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08246/10 zo dňa 2.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 11.3.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 21.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.4.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/392/2010 (pripojeného k sp. zn. 11C/267/2012) bolo zistené, že dňa 21.4.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, I. H., pre vymoženie 996,- Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00130/10 zo dňa 2.3.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.6.2010, pričom poverenie bolo tunajším súdom vydané dňa 7.7.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/456/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/277/2012) súd zistil, že dňa 3.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. Y. pre vymoženie 740,67 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02330/09 zo dňa 26.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.8.2009. Výzvou zo dňa 21.8.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. 7281241. Dňa 2.12.2009 a 3.2.2010 bola uvedená žiadosť zo strany

súdu urgovaná. Uznesením 7Er/456/2009-15 zo dňa 10.5.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.6.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, potom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po predložení Zmluvy o úvere č. 7281241 zo dňa 23.6.2008 tunajší súd uznesením zo dňa 19.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo oprávneným podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.2.2011 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým že konštatoval že súd postupoval správne ak pristúpil k preskúmvaniu exekučného titulu, avšak jeho úlohou bude vypořadať sa s otázkou v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Uznesením 7Er/456/2009-60 zo dňa 15.4.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti sumy nad 348,33 Eur a úrokov z omeškania nad 6,50 % ročne zo sumy 348,33 Eur od 23.11.2008 zamietol a vo zvyšnej časti bolo dňa 15.4.2011 vydané poverenie. Uznesením 7Er/456/2009-67 zo dňa 23.5.2011 súd exekučné konanie v časti v ktorej bola žiadosť exekútora zamietnutá zastavil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/522/2011 (pripojeného k sp. zn. 11C/297/2012) súd zistil, že dňa 24.5.2011 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. H. pre vymoženie 322,85 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19234/09 zo dňa 20.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. Výzvou zo dňa 5.8.2011 bol súdny exekútor požiadany o predloženie Zmluvy o úvere č. 7281257 a opätovne bol urgovaný dňa 20.9.2011. Po doručení predmetnej úverovej zmluvy dňa 7.9.2011 bolo dňa 12.10.2011 vydané poverenie na výkon exekúcie.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. č. 7Er/615/2008 (pripojeného k sp. zn. 11C/319/2012) súd zistil, že dňa 30.10.2008 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. Č. pre vymoženie 10300,- Sk s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07720/08 zo dňa 4.8.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 1.12.2008. Dňa 15.12.2008 bolo vo veci vydané poverenie na výkon exekúcie.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/774/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/330/2012) súd zistil, že dňa 24.8.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. T. pre vymoženie sumy 445,47 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05255/09 zo dňa 22.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 1.10.2009, ktorý vec postúpil tunajšiemu súdu a táto mu bola doručená dňa 29.10.2009. Výzvou zo dňa 11.12.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluve o úvere č. 7450775. Dňa 3.2.2010 bola uvedená žiadosť zo strany súdu urgovaná. Uznesením 7Er/774/2009-18 zo dňa 10.5.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.7.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu bude rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia resp. zamietnutí žiadosti o jeho udelenie, potom čo mu bude oprávneným predložená zmluva o úvere. Po predložení Zmluvy o úvere č. 7450775 zo dňa 7.2.2008 tunajší súd uznesením zo dňa 18.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo oprávneným podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.1.2011 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým že konštatoval že súd postupoval správne ak pristúpil k preskúmvaniu exekučného titulu, avšak jeho úlohou bude vypořadať sa s otázkou v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Uznesením 7Er/774/2009-65 zo dňa 11.3.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti sumy nad 114,20 Eur a úrokov z omeškania nad 6,50 % ročne od 18.11.2008 zamietol a vo zvyšnej časti bolo dňa 11.3.2011 vydané poverenie. Uznesením 7Er/774/2009-71 zo dňa 29.4.2011 súd exekučné konanie v časti v ktorej bola žiadosť exekútora zamietnutá zastavil. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2011.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak

je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. Preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach vedených pôvodne pod č. 11C/120/2012, 11C/125/2012, 11C/186/2012, 11C/233/2012 a 11C/259/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod č. 11C/256/2012, 11C/297/2012, a 11C/330/2012 v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného, okrem exekučného konania vedeného pod sp. zn. 5Er/522/2011 (11C/297/2012), kde žalobca uviedol vo svojej žalobe zmätočné údaje, pretože v tomto konaní bolo riadne vydané poverenie na výkon exekúcie a to ihneď po predložení požadovanej zmluvy o úvere, konkrétne dňa 12.10.2011. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaní sp. zn. 11C/136/2012 a 11C/174/2012, v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi t.j. v 1. prípade odo dňa 26.1.2011 a v 2. prípade odo dňa 6.2.2010 a teda aj v tomto prípade žalobný návrh bol podaný včas. V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 11C/129/2012, 11C/212/2012, 11C/214/2012, 11C/267/2012, 11C/277/2012 a 11C/319/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote. V konaní 7Er/421/2009 (11C/129/2012), bolo finálne rozhodnuté dňa 11.3.2011 a to tak, že v časti nároku bolo vydané poverenie a v časti nároku súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 11.3.2011 právnomu zástupcovi oprávneného, pretože z uvedeného uznesenia sa mohol oprávnený tieto skutočnosti dozvedieť. Obdobná situácia bola i v konaní 7Er/458/2009 (11C/214/2012) a 7Er/456/2009 (11C/277/2012) kde bolo finálne rozhodnuté tak, že v časti nároku bolo vydané poverenie a v časti nároku súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a to v 1. prípade 3.6.2011 a v 2. prípade 15.4.2011, teda nárok žalobcu v tomto prípade rovnako premlčaný nie je. V konaniach 11C/212/2012, 11C/267/2012 a 11C/319/2012 boli riadne vydané poverenia na výkon exekúcie a to vo všetkých troch prípadoch v zákonnej lehote. V konaní 11C/212/2012 dňa 19.1.2009, pričom súdnemu exekútorovi bolo dňa 12.2.2009, v konaní 11C/267/2012 dňa 7.7.2010, ktoré súdny exekútor prebral dňa 23.8.2010 a v konaní 11C/319/2012 dňa 15.12.2008, pričom súdnemu exekútorovi bolo doručené 29.12.2008. Premlčanie teda prichádza do úvahy v konaniach 11C/212/2012 a 11C/319/2012, kedy sa mohol oprávnený prostredníctvom svojho súdneho exekútora dozvedieť od tom, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané a teda žaloby tak v týchto prípadoch boli podané po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a nepretržitý.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 11C/120/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. č. 11C/120/2012, 11C/125/2012, 11C/186/2012, 11C/233/2012 a 11C/259/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. V uvedených veciach boli exekučným titulom rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí

žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený vo väčšine týchto exekučných konaní (okrem jedného prípadu) ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov. Odvolanie bolo žalobcom ako oprávneným podané len v konaní sp. zn. 7Er/759/2009 (11C/233/2012), kde odvolací súd rozhodnutie súdu 1. stupňa, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie zrušil, s pokynom o preskúmanie či nie je možné žiadosti aspoň čiastočne vyhovieť. Exekučný súd však opätovne rozhodol o zamietnutí predmetnej žiadosti a následne o zastavení exekučného konania, čo oprávnený akceptoval.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/256/2012, 11C/297/2012 a 11C/330/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že v prípade konania 11C/256/2012 a 11C/330/2012 boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté avšak iba čiastočne, v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania nad zákonom a vládnym nariadením č. 97/1995 Z.z. stanovenú výšku. Vo zvyšku nároku oprávneného boli vydané poverenia. V oboch exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady, ktoré boli aj urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo v oboch vyššie uvádzaných prípadoch. V konaní 11C/297/2012 bola žiadosť súdneho exekútora doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011, (nie ako je uvedené v žalobe 19.12.2009) pričom keďže exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu aj tu si súd vyžiadal podklady potrebné pre rozhodnutie a to úverovú zmluvu a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po ich doručení bolo dňa 12.10.2011 žiadosti súdneho exekútora vyhovené a došlo k vydaniu poverenia. Tvrdenie žalobcu, že dňa 16.8.2010 došlo k zamietnutiu poverenia (NZP), ako aj údaje uvedené v samotnej žalobe o začatí exekúcie a o vydaní rozhodnutia sú teda zmätočné a nepravdivé. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011.

Na uvedené súd uvádza, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne

do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/129/2012, 11C/212/2012, 11C/214/2012, 11C/267/2012, 11C/277/2012 a 11C/319/2012 žalobca v týchto veciach namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámených exekučných spisov mal súd preukázané, že v konaní sp. zn. 7Er/7/2009 (11C/212/2012), bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tunajšiemu súdu doručená dňa 9.1.2009 a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 19.1.2009, v konaní 7Er/392/2010 (11C/267/2012) bola žiadosť súdneho exekútora tunajšiemu súdu doručená dňa 24.6.2010 a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 7.7.2010 a v konaní 7Er/615/2008 (11C/319/2012) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tunajšiemu súdu doručená dňa 1.12.2008 a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 15.12.2008. Poverenia teda boli v týchto prípadoch vydané exekučným súdom v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora súdu. Navyše u konaní 11C/212/2012 a 11C/319/2012 vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania možno konštatovať, že nárok žalobcu je premlčaný, tak ako to bolo uvedené a odôvodnené vyššie. V konaniach 11C/129/2012, 11C/214/2012 a 11C/277/2012 súd postupoval rovnako a po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu si súd vyžiadal podklady potrebné pre rozhodnutie a to úverovú zmluvu a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Keďže ani na opakované výzvy oprávnený nereagoval, exekučný súd vo všetkých troch prípadoch exekučné konanie zastavil. Proti rozhodnutiu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, pričom odvolací súd uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, s tým aby bolo náležite preskúmané či ide o vzťah spotrebiteľský. Súd teda opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Po predložení požadovaných písomností žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie vo všetkých troch prípadoch zamietol. Nato podal oprávnený opravný prostriedok po druhý krát a odvolací súd rozhodnutie súdu 1. stupňa, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie zrušil, s pokynom o preskúmanie či nie je možné žiadosti aspoň čiastočne vyhovieť. Exekučný súd následne v uvedených veciach rozhodol tak, že žiadosti čiastočne zamietol a exekúciu zastavil a vo zvyšku vydal poverenie, čo oprávnený akceptoval. V súvislosti s týmito konaniami, súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu musí zaoberať aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. V týchto troch exekučných konaniach bolo postupované plynulo, bez zbytočných prietahov, podľa toho ako si svoje povinnosti na predloženie požadovaných dokladov plnil oprávnený.

Vo veciach pôvodne vedených pod č. 11C/136/2012 a 11C/174/2012 malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámeného exekučného spisu č. 7Er/148/2003(11C/136/2012) a č. 14Er/344/2006 (11C/174/2012) bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola v oboch prípadoch exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. Ihneď po predložení vyjadrenia, exekučného spisu a vyčíslení dovtedy vzniknutých trov exekúcie boli exekučným súdom vydané uznesenia o zmene súdneho exekútora. V oboch týchto prípadoch bola teda potrebná súčinnosť pôvodne povereného súdneho exekútora a súd mohol vo veci rozhodnúť až po doložení požadovaných dokladov. Zároveň je potrebné poukázať na ust. § 44 ods.8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony v rámci exekučného konania až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o zmene súdneho

exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote tak nemohlo dôjsť k vzniku škody. Tu je však potrebné uviesť, že rozhodnutie súdu je výsledkom štúdia spisového materiálu, právnych predpisov, aplikácie právnych noriem na ten ktorý prípad, na čo je potrebný určitý čas vzhľadom na skutočne veľký počet exekučných konaní s obdobným skutkovým základom toto rozhodnutie bolo v primeranej lehote. Okrem toho súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 priedačky sa posudzujú podľa jednotlivých okolností prípadu a nedodržanie lehoty sa nepovažuje automaticky za zbytočný priedačky, ktorý by mal spôsobilosť porušiť právo účastníka na včasné prejednanie a rozhodnutie veci.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca síce v návrhu na zrušenie pojednávania určeného na deň 22.1.2014 predložil návrh na doplnenie dokazovania s tým, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie vzniknutej škody v dôsledku v žalobách opísaných skutočností a to znalcom v odbore 330000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetvie 330300- Európske právo, ktorý by mal zodpovedať otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ, avšak tento návrh súdu doručil už aj pred prvým nariadeným pojednávaním vo veci samej a to dňa 10.5.2013. Napriek tomu, že od dátumu doručenia tohto podania uplynulo už takmer deväť mesiacov a vo veci boli nariadené ďalšie tri pojednávania, žalobca nielen že tento listinný dôkaz súdu nepredložil, ale nepredložil ani žiadny relevantný dôkaz o jeho zadaní. Na základe uvedeného bol súd toho názoru, že tvrdenie žalobcu o zadaní znaleckého posudku je účelové a ničím nepodložené a preto tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Na záver je nutné uviesť, že znaleckým dokazovaním sa v súdnom konaní dokazujú veci odborné, na ktoré nemá súd požadovanú kvalifikáciu, tu však ide o otázku právnú a na právne posúdenie predmetnej veci je kompetentný súd, ktorý vo veci rozhoduje. Súd teda konštatuje, že žalobca ani v tomto smere neunesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 22.1.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.